

14/10/2021

ΣΥΝΑΔΕΛΦΙΣΣΕΣ, ΣΥΝΑΔΕΛΦΟΙ

Αν περάσουν οι καταστροφικοί σχεδιασμοί τους

ΑΥΤΟ ΕΙΝΑΙ ΤΟ ΜΕΛΛΟΝ

ΠΟΥ ΜΑΣ ΕΤΟΙΜΑΖΟΥΝ

Συναδέλφισσες –Συνάδελφοι

Όπως θα διαπιστώσατε είκοσι μέρες τώρα διάφορα κυβερνητικά παπαγαλάκια εντός και εκτός της ΔΕΗ πιστεύοντας ότι είμαστε άνθρωποι χωρίς αξίες, χωρίς ιδανικά, χωρίς σεβασμό στο ψωμί που τρώμε, προκειμένου να κάμψουν τις όποιες αντιστάσεις μας και να μας κάνουν συνένοχους στο έγκλημα που διαπράττουν μας δείχνουν τοτυράκι που θα πάρουμε όταν ολοκληρωθεί ο βρώμικος σχεδιασμός τους.

Με διάφορους τρόπους μας λένε: **«...μη μιλάτε ρε κουτοί εσείς θα βολευτείτε... θα τα οικονομήσετε, θα πάρετε πίσω τα δώρα, θα επανέλθουν οι μισθοί σας εκεί που ήταν θα καταργηθεί το πλαφόν και μια σειρά άλλα...».**

Το μόνο που δεν έγραψαν είναι ότι μαζί με το δώρο Χριστουγέννων θα μας δώσουν και μια γαλοπούλα!! Όρκο δε παίρνω μπορεί να το πουν κι αυτό...

Βέβαια όλοι αυτοί που μας λένε ότι θα πάρουμε πίσω τα δώρα όταν πουλήσουν και αυτή την επιχείρηση στους ιδιώτες, ξεχνούν να μας πουν ότι είναι οι ίδιοι που με τα μνημόνια τους μας τα έκοψαν.

Ξεχνούν να μας πουν ότι είναι οι ίδιοι που καμάρωναν γι αυτό και διαμαρτύρονταν ότι τους κλέβει τη δόξα η ΤΡΟΪΚΑ !!

Ας πάμε όμως παρακάτω. Στην ουσία. Στην ουσία που δεν είναι άλλη από το ότι **το τυράκι που μας δείχνουν συνοδεύεται με τη φάκα. Με την ίδια φάκα που έπιασε όλους τους εργαζόμενους εντός και εκτός Ελλάδος όταν οι επιχειρήσεις που εργάζονταν από τα χέρια του δημοσίου βρέθηκαν στα χέρια των Ιδιωτών.**

Συνάδελφοι,

μην έχετε καμία αμφιβολία. Το ίδιο θα συμβεί και με τη Δ.Ε.Η .

Συναδέλφισσες- Συνάδελφοι

Μόνο μια λέξη μπορεί να αποδώσει το τι ακολούθησε σχετικά με τις εργασιακές σχέσεις, τις συλλογικές συμβάσεις, τους κανονισμούς κατάστασης προσωπικού, τα δικαιώματα, τις θέσεις εργασίας και το ύψος των μισθών των εργαζομένων σε όλες τις επιχειρήσεις που από το Δημόσιο πέρασαν στα χέρια των ιδιωτών.

ΟΛΕΘΡΟΣ.

Τίποτα δεν έμεινε όρθιο.

Μέσα σε λίγα χρόνια τους τα πήραν πίσω όλα. Και βέβαια δεν είναι να απορεί κανείς. Δεν είναι να απορεί γιατί το κίνητρο των ιδιωτών είναι ένα και μόνο ένα. Το κέρδος και μόνο το κέρδος, το οποίο παγκοσμίως βγαίνει με δύο τρόπους. Με την αύξηση της τιμής των παρεχόμενων υπηρεσιών ή προϊόντων και με τη συμπίεση του μισθολογικού κόστους.

Συναδέλφισσες και Συνάδελφοι

Θα μπορούσα να γράψω δεκάδες σελίδες για το τι εργασιακές συνθήκες υπήρχαν και πως άλλαξαν **δραματικά** στον ΟΤΕ, στην Ολυμπιακή, στον ΟΛΠ και σε δεκάδες ακόμη επιχειρήσεις.

Όπως επίσης θα μπορούσα να παραθέσω μια σειρά άρθρα και αναλύσεις έγκριτων Νομικών-Εργατολόγων επί του θέματος.

Δε θα κάνω ούτε το ένα ούτε το άλλο γιατί πιθανά κάποιος να αμφισβητούσε την εγκυρότητα και την αξιοπιστία τόσο τη δική μου όσο και των πολύ πολύ ειδικότερων και καλύτερα ενημερωμένων από εμένα επιστημόνων εργατολόγων.

Θα αρκεστώ να σας παραθέσω το τι λέει επί του θέματος το πόρισμα έρευνας **ΕΞΙ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΩΝ**.

Πιο συγκεκριμένα:

• Το 2009, η Ευρωπαϊκή Επιτροπή ανέθεσε σε έξι πανεπιστήμια και ερευνητικά κέντρα σε όλη την Ευρώπη την από κοινού διεξαγωγή εκτεταμένης διακρατικής έρευνας για τη σχέση ανάμεσα στην απασχόληση, στην παραγωγικότητα και στην ποιότητα σε δημόσιες υπηρεσίες οι οποίες βρίσκονται σε καθεστώς απελευθέρωσης της αγοράς και ιδιωτικοποίησης. Η εν λόγω έρευνα (PIQUE) κατέληξε στο εξής συμπέρασμα:

«Η απελευθέρωση της αγοράς και η ιδιωτικοποίηση των δημόσιων υπηρεσιών οδηγούν σε έναν ριζικό μετασχηματισμό του ισχύοντος καθεστώτος των εργασιακών σχέσεων στον δημόσιο τομέα, με σοβαρές συνέπειες για την απασχόληση και τις συνθήκες εργασίας. Η απελευθέρωση της αγοράς και η ιδιωτικοποίηση έχουν προωθήσει έως σήμερα ένα μοντέλο ανταγωνισμού που βασίζεται σε μεγάλο βαθμό στη μείωση του μισθολογικού κόστους και όχι στη βελτίωση της ποιότητας και της καινοτομίας.»

Σύμφωνα με την έρευνα, οι ιδιωτικοποιήσεις και η απελευθέρωση της αγοράς έχουν συχνά εξαιρετικά αρνητικές επιπτώσεις, όπως:

«• Οι συνδικαλιστικές οργανώσεις σταδιακά αποδυναμώνονται, με αποτέλεσμα τη μείωση της δύναμης των συλλογικών διαπραγματεύσεων.

• Οι ιδιωτικοποιήσεις έχουν την τάση να οδηγούν σε εξίσωση προς τα κάτω: με την είσοδό τους στην ελεύθερη αγορά, οι άλλοτε ΔΕΚΟ τείνουν να ενισχύσουν την

ανταγωνιστικότητα τους μειώνοντας δραματικά τους μισθούς και αποδυναμώνοντας τις συμβάσεις εργασίας αντί να εστιάσουν στην ενίσχυση της καινοτομίας, της ποιότητας και της προσβασιμότητας.

• Οι ιδιωτικοποιήσεις συχνά οδηγούν σε εισοδηματική ανισότητα στο εσωτερικό των επιχειρήσεων: η ιδιωτικοποίηση (και η απελευθέρωση της αγοράς) έχει την τάση να ενισχύει τον διαχωρισμό μεταξύ των παλαιότερων και των νεότερων εργαζομένων, με τους νεότερους να βιώνουν μεγαλύτερη εργασιακή ανασφάλεια και να αμείβονται με χαμηλότερους μισθούς για την ίδια εργασία.

• Οι ιδιωτικοποιήσεις οδηγούν σε μεγαλύτερη συγκέντρωση της αγοράς σε μεγάλους ιδιωτικούς φορείς. Οι προκύπτουσες αναδιοργανώσεις και συγχωνεύσεις οδηγούν αναπόφευκτα σε μαζικές απολύσεις.

Πάγια πρακτική των υπό ιδιωτικοποίηση δημοσίων επιχειρήσεων είναι οι ομαδικές απολύσεις:

Οι ομαδικές απολύσεις, είτε με τη μορφή της απευθείας διακοπής της σχέσης εργασίας, είτε με τη μορφή της «εθελούσιας εξόδου», είτε μέσω της πρόωρης συνταξιοδότησης, είναι το πρώτο κοινό χαρακτηριστικό των ιδιωτικοποιήσεων.

Η αναδιάρθρωση, είναι ένα σταθερό χαρακτηριστικό γνώρισμα στους τομείς της ηλεκτρικής ενέργειας και της τηλεφωνίας. Η μείωση της απασχόλησης και στις δύο περιπτώσεις είναι ουσιαστική και περιλαμβάνει συχνά την απώλεια χιλιάδων θέσεων εργασίας.

Μερικά χαρακτηριστικά παραδείγματα, όπως καταγράφονται, είναι:

- Η ιδιωτικοποίηση της βρετανικής «British Telecom» συνοδεύτηκε από τη μείωση του προσωπικού της από 238.384 σε 156.000 εργαζόμενους!
- Η γερμανική «Deutsche Telekom» ανακοίνωσε τη μείωση του προσωπικού της κατά 32.000 εργαζόμενους.
- Η ιδιωτικοποίηση της RWE, της δημόσιας επιχείρησης ηλεκτρισμού της Γερμανίας, συνοδεύτηκε από τη μείωση του εργατικού της δυναμικού κατά 12.000 εργαζόμενους.
- Ο πολωνικός οργανισμός τηλεπικοινωνιών, TP, μείωσε κατά 50% το προσωπικό του.
- Η δημόσια επιχείρηση τηλεπικοινωνιών του Βελγίου, η «Belgacom», μείωσε κατά 12.000 τις θέσεις εργασίας.
- Η ισπανική «Telefonica» απέλυσε 15.000 εργαζόμενους, στο πλαίσιο της αναδιάρθρωσής της, πριν από την ιδιωτικοποίηση.
- Το ποσοστό μείωσης του προσωπικού της ιταλικής «Telecom Italia» υπολογίστηκε σε 20%, στο διάστημα 1994-1999.
- Στην αυστριακή «Telekom», με 16.800 εργαζόμενους, το πρόγραμμα ιδιωτικοποίησης περιέλαβε 1.852 απολύσεις.
- Μέσα σε δύο χρόνια, από το 1997 έως το 1999, η δανέζικη «Tele Danmark» υλοποίησε πρόγραμμα «αναδιάρθρωσης», ενόψει της ιδιωτικοποίησης, με 2.500 απολύσεις.
- Στην Ιρλανδία στο διάστημα ιδιωτικοποίησης της «Telecom Eireann», από το 1994 έως το 1997, απολύθηκαν 2.500 εργαζόμενοι».

Στη χώρα μας, στον ΟΤΕ, με τη συμφωνία της διοίκησης του Οργανισμού και της διοίκησης της ΟΜΕ-ΟΤΕ, τέθηκε σε εφαρμογή σχέδιο «εθελουσίας εξόδου» για 6.000 εργαζόμενους.

Συναδέλφισσες-Συνάδελφοι

Μετά τα παραπάνω εγώ δεν έχω να προσθέσω τίποτα.

Θα προσθέσω όμως (μετά το πόρισμα των έξι Πανεπιστημίων μπορώ να το κάνω) ένα απόσπασμα από πρόσφατο άρθρο ενός έγκριτου και πολύ καταρτισμένου Εργατολόγου του **κ. Διονύση Τεμπονέρα**:

“Οι απολύσεις δεν είναι ο μόνος τρόπος για τη μείωση του «κόστους εργασίας» που επιδιώκουν οι υπό ιδιωτικοποίηση δημόσιες επιχειρήσεις και φυσικά οι κυβερνήσεις με τις αντίστοιχες νομοθετικές παρεμβάσεις. Σε πολλές περιπτώσεις, οι ιδιωτικοποιήσεις των δημοσίων επιχειρήσεων συνοδεύονται από μείωση του πραγματικού εισοδήματος των εργαζομένων. Η μείωση είτε επιβάλλεται με νομοθετικές παρεμβάσεις από το κράτος - εργοδότη, είτε με συμφωνίες μεταξύ των διοικήσεων των επιχειρήσεων και των αντίστοιχων συνδικάτων.

Νεοφιλελεύθερες Κυβερνήσεις, διοικήσεις δημοσίων επιχειρήσεων και τα «νέα αφεντικά» των ιδιωτικοποιημένων επιχειρήσεων χρησιμοποιούν την πολιτική της ιδιωτικοποίησης για να προωθήσουν όχι μόνο τη μεγέθυνση των κερδών του κεφαλαίου με τις χιλιάδες απολύσεις και τη μείωση των αποδοχών των εργαζομένων, αλλά και για να εξουδετερώσουν στην καλύτερη περίπτωση, ή να διαλύσουν όπου μπορούν τα εργατικά συνδικάτα. Επιχειρούν να πετύχουν αυτόν το στόχο με την αμφισβήτηση, την υπονόμευση, την υποβάθμιση, ακόμη και την κατάργηση των συλλογικών διαπραγματεύσεων και των αντίστοιχων συλλογικών συμβάσεων εργασίας.

Οι ιδιωτικοποιήσεις διαβρώνουν τις εργασιακές σχέσεις και οδηγούν σε μια γενική επιδείνωση των συνθηκών εργασίας. Υπάρχουν πολλές ενδείξεις μιας αποδυνάμωσης των συνδικάτων, ειδικά στο πλαίσιο των εκτεταμένων αναδιαρθρώσεων, της έμφασης στην παραγωγικότητα και την οικονομική αποτελεσματικότητα των επιχειρήσεων, η οποία περιλαμβάνει την ενίσχυση του διευθυντικού δικαϊώματος και τις μονομερείς αποφάσεις της διοίκησης».

Συναδέλφισσες- Συνάδελφοι,

Με τους περισσότερους γνωριζόμαστε πολλά χρόνια. Μπορεί κάποιους να σας στενοχωρεί η κριτική που ασκώ στην Κυβέρνηση. Όμως με το δικαίωμα που μου δίνει το γεγονός ότι δεν σιώπησα σε καμία κυβέρνηση επιτρέψτε μου να σας επισημάνω **αυτό που έδειξε η ζωή**:

Συνάδελφοι

«ΕΚΤΟΣ ΑΠΟ ΤΟ ΤΥΡΑΚΙ ΠΟΥ ΜΑΣ ΔΕΙΧΝΟΥΝ ΥΠΑΡΧΕΙ ΚΑΙ Η ΦΑΚΑ»

Υ.Γ. 1 Συνάδελφοι για να κατανοήσει κανείς τους σχεδιασμούς και το ρόλο της κυβέρνησης (για ποιους δουλεύει) αλλά και για να μην έχει καμία αμφιβολία για το τι θα ακολουθήσει στη συνέχεια επιτρέψτε μου να σας θυμίσω τι έλεγε ο κ. Χατζηδάκης εδώ και δύο χρόνια: « **..Επιδιώκουμε πέρα από το να κρατήσουμε τη ΔΕΗ όρθια να την καταστήσουμε ελκυστική σε υποψήφιους επενδυτές..»**

-Εφημερίδα Καθημερινή της Κυριακής 1^{ης} Σεπτεμβρίου 2019

Πως την έκαναν ελκυστική;

Διαχωρίζοντας τους νέους εργαζόμενους από εμάς τους παλιούς (Ν.4643/19), φτιάχνοντας εργαζόμενους δύο ταχυτήτων, παραδίνοντας έτσι τους νέους συναδέλφους μας έρμαιο στις ορέξεις

των νέων αφεντικών που έρχονται **και** πετσοκόβοντας το μειωμένο τιμολόγιο που είχε τις ρίζες του πριν τον πόλεμο!

Και οι δύο αποφάσεις της κυβέρνησης ήταν ενταγμένες σε αυτή την κατεύθυνση. Της μείωσης του λειτουργικού κόστους (για να την κάνουν ελκυστική) και πάρθηκαν για λογαριασμό και χατίρι των μελλοντικών αφεντικών.

Να τα βρουν έτοιμα και να μην χρειαστεί να κάνουν αυτοί (από την αρχή) τη βρώμικη δουλειά.

Είναι ολοφάνερο λοιπόν και στον πλέον δύσπιστο για ποιους δουλεύει αυτή η κυβέρνηση.

Υ.Γ.2 Για όσους ενδιαφέρονται να πάρουν πίσω τα δώρα και οτιδήποτε άλλο μας αφαίρεσαν (και εγώ ενδιαφέρομαι) υπάρχει και άλλος δρόμος – **ο δρόμος της διεκδίκησης και του αγώνα – ΟΧΙ** της σιωπής και της εξαγοράς της συνείδησής μας.

Υ.Γ. 3 Για όσους μετράνε ήδη τι θα πάρουν ας μη βιάζονται γιατί υπάρχει πολύς δρόμος ακόμη. Αφήστε δε ότι το ψέμα περισσεύει.

Υ.Γ.4. Ο κ. Διονύσης Τεμπονέρας είναι γιός του άγρια δολοφονηθέντος καθηγητή Νίκου Τεμπονέρα.